

پیاده‌روسازی و پیاده‌راه‌سازی

شاخص‌های پیاده‌روها

شاخص پیاده‌رو یک نمایشگر برای آن در عمومی‌ترین و کلی‌ترین صورت است. شاخص به عدد و رقم معینی اشاره نمی‌کند. اگر بخواهد به کمیتی اشاره نماید، برای تعیین حدومرز است.

شاخص در مواقعی که یک پدیده فیزیکی مطالعه می‌شود، لاجرم به فیزیک آن پدیده توجه دارد. با بیان شاخص‌ها، پدیده موردنظر بدون این که هنوز در دنیای خارج وجود داشته باشد، در ذهن متبادر می‌شود. پیاده‌رو در شهرسازی یک مقوله کالبدی است. پیاده‌رو در شهر برای عابرپیاده ساخته می‌شود و با مشخصات یک پیاده‌رونده هماهنگ است. عابرپیاده غیراستاندارد است، چرا که هر عابری خواص خود را دارد که از عابر دیگر متمایز می‌شود. لذا اگر قرار به شمارش نمایشگر یا شاخص برای پیاده‌رو باشد؛ بایستی چنان کلی باشد که معنی و مفهوم خود را از دست بدهد.

شکل کالبدی پیاده‌روها با توجه به تنوع آن‌ها این اندیشه را در ذهن متبادر می‌سازد که احتمالاً برای هر شکل کالبدی یک شاخص و یک استاندارد موجود است. ساختمان مسیر پیاده‌رو در چه سطحی و چه در بالای زمین قرار بگیرد متأثر از چهار شاخص به‌قرار زیر است:

الف- شاخص ایمنی جانبی پیاده‌رو

ب- شاخص عرض مسیر پیاده‌رو

ج- شاخص ارتفاع کف مسیر پیاده‌رو

د- شاخص ارتفاع سقف پیاده‌رو

الف- شاخص ایمنی جانبی پیاده‌رو

شاخص‌های ایمنی جانبی پیاده‌روها به‌صورت توجه به نکات فنی و محاسبات مهندسی به شکل زیر رعایت می‌شود:

- محاسبه فنی برای ایجاد مانع در مقابل ورود ناخواسته وسیله نقلیه موتوری به پیاده‌رو به‌خصوص پیاده‌روهای همسطح
- محاسبه فنی برای احداث دست‌انداز در حاشیه پیاده‌رو به‌خصوص در پل‌های عابرپیاده که عابر را به ارتفاع هدایت می‌کند.
- محاسبه فنی برای دست‌انداز حاشیه پله‌هایی که عابرپیاده را به ارتفاع یا به عمق راهنمایی می‌کنند.

ب- شاخص عرض مسیر پیاده‌رو

شاخص‌هایی که در مورد عرض مسیر موردتوجه قرار می‌گیرد، عبارتست از:

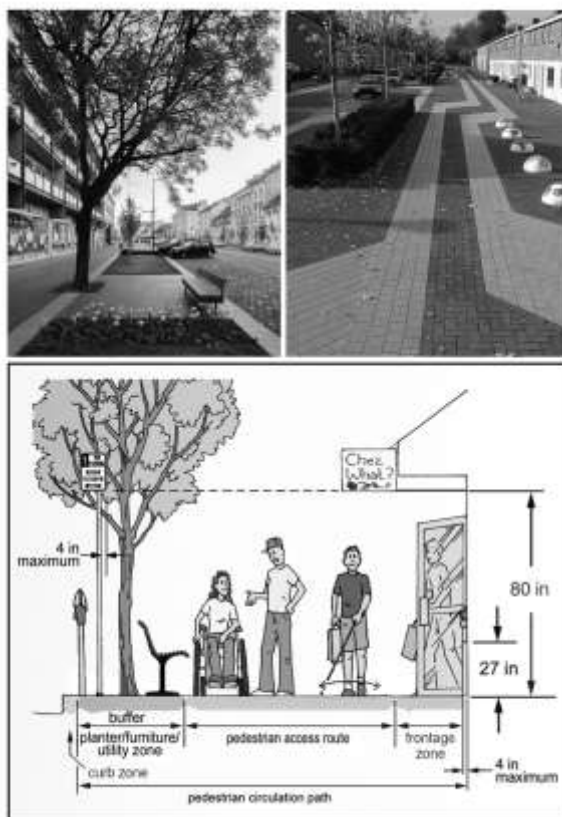
- شاخص سرعت حرکت عابرینی که از پیاده‌رو استفاده می‌کنند: این عامل دارای اهمیت زیادی در محاسبات مربوط به تعیین عرض پیاده‌رو است. این شاخص در انواع نحوه استقرار پیاده‌رو (زیر، همسطح یا بالای زمین) به‌طور یکسان رعایت می‌شود.
- شاخص تراکم عابر یا عابرین پیاده متحرک در واحد سطح: در این جا نیز تفاوتی بین نحوه استقرار پیاده‌رو وجود ندارد، بلکه فقط انتخاب یک تراکم (یا کیفیت خدمات) برای عابر در حین راه رفتن اهمیت دارد.

ج- شاخص ارتفاع کف مسیر پیاده

این شاخص در مواردی که پیاده‌رو روی پل روگذر قرار گرفته است، اهمیت پیدا می‌کند. ارتفاع پله از جمله مسائلی است که موجب اعراض عابر در استفاده از آن می‌شود؛ زیرا عابرپیاده خطر تصادف با وسیله نقلیه موتوری را بیشتر از صعود به بالای زمین انتخاب می‌نماید؛ بنابراین بایستی به این شاخص از لحاظ محاسبات فنی بسیار توجه نمود.

د- شاخص ارتفاع سقف پیاده‌رو

این شاخص در زمانی که پیاده‌رو در داخل یک تونل احداث شده باشد مورد توجه است. محاسبه ارتفاع سقف بر اساس پیش‌بینی بلندترین عابر یا غیرعابری که از زیر آن عبور خواهد کرد، به عمل می‌آید. در چند شاخص برشمرده شده (توجه به ارتفاع کف، توجه به عرض، توجه به ایمنی طرفین پیاده‌راه) در برگرنده شرایطی نیست که استفاده‌کننده را نیز در نظر گرفته باشد. توجه به خواص استفاده‌کننده یا عابرپیاده را نمی‌توان در شاخص‌ها (با تعریفی که در ابتدا بیان شد) متبلور کرد؛ خواص عابرپیاده را می‌توان در مشخصات فنی تأسیسات ملاحظه کرد. مشخصات فنی برخلاف شاخص‌ها بر کمیت‌ها تکیه دارد و ارقام مشخص یا حدود مشخصی را بیان می‌نماید.

انواع تقسیم فضا در پیاده‌رو

ssafta.imo.org.ir